

Spužva

(Sabine Nagy)

Zdravo! Zovem se *Spužva*. Sjedim na ploči ispred učenica i učenika. Sviđa mi se sjediti na ploči jer imam sve pred sobom: učenice i učenike, profesoricu ili profesora, stolove i stolce, prozore, kompjutor i ormar. I koš za smeće vidim. Vidim sve. Kao u kazalištu kada sjedite u prvom redu.

Sigurno sada svi mislite da imam lijep život. Ali nije uvijek lako biti spužva. Katkad me učitelji ne mogu naći jer su me djeca sakrila. Onda su me sigurno bacila u neki kut ili čak kroz prozor, tako da nitko ne može čistiti ploču. Ploča se onda ljuti na mene zato što je sva prljava. Morate znati da ploča to mrzi. Ona viče: "Spužvo, gdje si mi opet? Što nećeš raditi?" Jako sam tužna kad to čujem jer učitelji onda uzmu krpu i njom brišu ploču. Ja krpu ne volim. Ona je jako bahata. Uvijek se pravi važnom. Kaže da može ljepše i brže čistiti nego ja. To nije moguće jer krpa je uvijek suha. Nikada nije žedna kao ja. Zna, kad nemam vode, teško radim. Samo kad sam mokra, odlično funkcioniram.

Imam još jednu neprijateljicu – kedu! Ta gospa samo piše, a ja moram raditi i za njom čistiti. Kako mi to već ide na živce!

Zna, što mi je najljepše u životu? Kad poslijepodne dolazi čistačica u razred. Ona me toplom vodom opere (– uuuh – kako lijepo!) i opet me stavi na moje mjesto, na ploču. Tamo čekam cijelu noć da mi ujutro opet dođete vi, draga djeco! Samo – nemojte me opet sakriti...!

(Lektorirala: Jelena Šafarić. Izvor slike: http://www.bilderpool.at/index.php?page_id=6&img=24705, 20.2.2014., 10:00h)